

פרשת במדבר < 156 < א' סיון תשע"ג

גילוי דעת

וְהָיָה כִּי יִשְׁכַּח אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וְיִשְׁכַּח אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל

מעשה ומשמע

הרבנית ד"ר לאה ויזל
מתייחסת לחיבור של צמד
המילים

חם בירוחם

עם צאת ספרו 'דווקא שם' של
העיתונאי והסופר אלישיב רייכנר
שוחחנו על חברה ופרפריה

אבסורד!

אשר סוזין מציף עניין מטריד
בפינתו 'עין יהודית' ומשתגע

לא נשאיר אותם לבד

אביתר בורובסקי הי"ד

נרצח בצומת תפוח בשומרון בידי ערבי שפל
והשאיר אחריו אישה וחמישה יתומים

לא עומדים מן הצד - דואגים לעתיד המשפחה

לתרומות לקרן למען משפחת בורובסקי:

1-800-800-340

דרך האתר בטופס מאובטח

www.mekimi.org.il

התרומות מוכרות לצרכי מס לפי סעיף 46

בכל תרומה יש לציין עבור קרן 1515 למען משפחת בורובסקי

הקרן הוקמה בניהול הרב דוד דודקביץ' - רב הישוב יצהר,

הרב אליקים לבנון - רב המועצה האזורית שומרון,

גרשון מסיקה ראש המועצה האזורית שומרון וברק הס - נציג ועד הישוב

ניתן לתרום גם בהעברה בנקאית:

בנק מרכנתיל דיסקונט 17, סניף 661 ח-ן 18337 או בנק הדואר ח-ן 8377825

או בשיק לפקודת 'מקימי' לכתובת: רחוב בית הדפוס 7 ירושלים 95483

לפרטים נוספים 058-7803418 ■ בהוראת הרבנים ניתן לתרום מכספי מעשר

מתנהל במקריית. לכן כותב הרמב"ם, שאדם צריך "לידע" שיש בורא לעולם ולא רק להאמין. מרן הרב זצ"ל אומר, שכל הטעויות שיש בעולם בכל התחומים נובעות מהטעות היסודית באמונה. אם טועים בדבר בסיסי כל כך ולא מבינים שיש בורא לעולם, אין תמה שטועים בדברים פחות בסיסיים. לכן חשוב מאד ללמוד עניינים אלו שיש להם השלכה לתחומים רבים. דורנו צריך להכיר ולהתבונן במציאות באופן אקטיבי, ועל בני עמנו לדעת שיש לנו ארץ מיוחדת השייכת אך ורק לנו, וכי יש לנו אלוהים ישראל ויש לנו תורת ישראל. העולם כולו משועבד לך שהישועה תבוא באמצעות עם ישראל. העולם שקוע בחומרנות ובעברות, ועל אף שמבחינה טכנולוגית ומדעית יש התקדמות עצומה, הרי בענייני רוח, תיקון האדם, מידותיו והתנהגותו לא ניתן לומר שהיום האדם טוב יותר מאשר לפני אלף שנה. לכן צריך לומר שהתיקון צריך להיות ביסוד, באמונה שיש בורא לעולם, שיש שכן ועונש ויש תורה מן השמים. אם עם ישראל כולו יתנהג לאורה של תורת ישראל, אין ספק שהדבר יקרין גם על אומות העולם, כפי שאומר הנביא שעם ישראל צריך להיות "לברית עם לאור גויים". האלימות ושפיכות הדמים בעולם הרחב נובעות חלקית משום שאנחנו לא מתקנים את מה שצריך. **אנו צריכים להיות "אור לגויים" לא רק בהמצאות טכנולוגיות, אלא בתיקון האדם - במידות, בהנהגה נכונה ובהשקפה אמתית.** יהי רצון, שמתוך יום מתן תורה נתורם כולנו ונפיק את הלקחים, ונתקן את עצמנו ומתוך כך את העולם כולו במידת הרחמים במהרה בימינו ■

שתי הדיברות הראשונות - מציאות ה' ואחדותו (שאינן שניים ואין אימא, ילד ורוח הקודש) - את שתי הדיברות האלה הם השיגו בעצמם. יש לדעת שהנושאים הרוחניים הם מופשטים. אנו רואים רק את התגלמות הבורא בעולם, אך לא את המהות, מפני שאת מהות האלוהים אפילו משה רבנו לא השיג. משה רבנו ביקש "הראני נא את כבודך", אך הקב"ה ענה לו "כי לא יראני האדם וחי" - אדם, שהוא קרוץ חומר ומוגבל בהשגתו, לא יכול להכיר במדעו האנושי את הבלתי תכליתי. לעומת זאת, את עצם העובדה שיש אלוהים לעולם ויש בורא לעולם כל אחד יכול להבין, אם רק יפעיל את הגיונו הפשוט. כך אומר גם הרמב"ם ב"מורה נבוכים": "אנכי ו'לא יהיה לך' מפי הגבורה שמענום", וגם השכל האנושי מחייב להאמין בזה. אילו בני האדם היו מפעילים את ההיגיון שלהם ללא נגיעה וללא חולשות, כל אחד היה יכול להגיע להכרה שיש בורא לעולם. הרי לא ייתכן שדבר נפלא כל כך כמו הבריאה - החוקיות שיש בה, והחכמה הטמונה בה - שכל אלה נתהוו במקרה! רק כסיל גמור יכול לומר זאת. אך בכל זאת אנו רואים שיש הרבה שטויעים בכך מכוח הבחירה שהקב"ה נתן באדם, שהוא יכול לטעות עד כדי כך, כדברי הגמרא על הפסוק "ואנשי סדום רעים וחטאים לה" מאוד" - שידועים ריבונם ומתכוונים למרוד בו. צריך לך עזות גדולה מאוד. הרמב"ם והרמב"ן אומרים שלא מספיק שאדם יספוג את האמונה בבורא מהוריו וממוריו, אלא צריך שיתברר לו ושיבין שלא יתכן שהעולם הוא ללא מנהיג והכל

פרשת "במדבר" נקראת תמיד סמוך לחג השבועות. ההסבר על דרך הפשט הוא שהמטרה היא להפריד בין הקללות הכתובות בפרשת "בחקות" לבין החג. אלא שיש הסבר פנימי יותר: חז"ל רצו להדגיש שהתורה ניתנה דווקא במדבר, כדי לרמוז לך שאדם לא יכול לזכות בתורה אלא אם כן הוא עושה את עצמו כמדבר. בפרשת "במדבר" אנו רואים את גדולתו של דור המדבר, את חנייתם במחנות לארבע רוחות השמים בסדר של כוהנים, לויים וישראלים. זו המתכונת שבה השכינה, ששרתה בהר סיני, יכולה לשרות בזעיר אנופיין בחביון עוז גם על מחנה ישראל. מתן תורה הוא האירוע החשוב והגדול ביותר שהתרחש בעולם לאחר בריאת שמים וארץ. עם שלם הועלה לדרגת הנבואה ושמע דברי אלוהים חיים. מי שמאמין שהעולם נברא, ודאי מאמין גם בנבואה. לפי הרמב"ן, עם ישראל כולו הועלה לדרגת הנבואה ושמע את שתי הדיברות הראשונות מהקב"ה. שאר הדיברות נאמרו על ידי משה, מפני שלא היה ביכולתם לספוג את עוצמת ההתרוממות והדבקות באלוהים חיים, כמו שאמרו "אם יוספים אֶנְחָנוּ לְשִׁמוּעַ אֶת קוֹל ה' אֱלֹהֵינוּ עוֹד וְנִתְּנוּ". כשנדקדק נראה שבשתי הדיברות הראשונות הניסוח הוא בלשון מדבר: "אנכי ה' אלוהיך, לא יהיה לך אלהים אחרים על פני". לעומת זאת הדיבר השלישי אומר "לא תשא את שם ה' אלוהיך לשוא", ולא בלשון מדבר - לא תשא את שמי לשוא. משה רבנו מדבר בגוף שלישי, משום שאת שתי הדיברות הראשונות השיגו בני ישראל בעצמם במראות הנבואה, ואילו שאר הדיברות נאמרו על ידי משה.

שיעורו החודשי של הגאון הרב דוב ליאור שליט"א בנושא "קדושת המקדש בזמננו", יתקיים אי"ה ביום חמישי ז' סיון (16/05) בשעה 20:00 ב"בית הרב" ברח' הרב קוק 9 בירושלים. הציבור מוזמן!

הצעת ייעול

הרב מנחם בורשטין - ראש מכון פוע"ה

יורה דעה

ימים? כמו כן, היכן כתוב שצריכים לנהוג כבוד זה בזה? חוסר הבהירות מה זה "שלא נהגו כבוד זה בזה" מביא לך שאנחנו לא יודעים מה עלינו לתקן כלקח מימים אלו. ונראה לבאר, כי דווקא לפני מתן תורה חז"ל קבעו לנו ימים רבים כל כך של אבלות, על מנת שנזכור כי "דרך ארץ קדמה לתורה". יש לזכור כי יותר מזיכרון האבל עצמו, עלינו להפנים את הסיבה לאבל. אל לנו "להתרגז" על האיסורים השונים שבתקופה זו, אלא להפנים ולזכור את הצורך הגדול של "דרך ארץ קדמה לתורה", כדי שנוכל באמת לזכות לקבל את התורה. כאשר רוצים לתקן דבר מה, אין שום אפשרות לעשות זאת ביום אחד. הקדשת שלושים ושלושה ימים מפגימה את המסר בצורה חזקה. אך מדוע אין הגדרה ברורה מה היה חטאם? אלא שבענייני בין אדם לחברו הדבר שונה. במצוות שבין אדם למקום ישנם גדרים הלכתיים חדים, ברורים ומפורטים. במצוות שבין אדם לחברו ישנן הלכות באופן כללי. אדם צריך למצוא את מקומו והנהגותיו בין דברים אלו. על כן אנו רואים, שעד היום לא נכתבה ספרות רחבה כל כך על מצוות שבין אדם לחברו כמו שיש לנו על בין אדם לקונו. זו הסיבה שחז"ל הגדירו הגדרה רחבה - שלא נהגו כבוד זה בזה - כדי שכל אחד יחפש באופן אישי מה עליו לשנות ולהשתפר בתקופה זו. וכך נוכל להיות מוכנים יותר לקבלת התורה בשבועות ■

לכן, דווקא הוא היה רב שיכול ללמד את התלמידים את המידה הזאת. כמובן, הוא הצליח בחינוך התלמידים, והשקיע רבות בנידון, אלא שלפי דרגתם היו חסרים עדיין, ונשפטו בדבר. הקב"ה מזמן לכל אדם את הישיבה המתאימה לו ("מזווג זיווגים"). על כן, התלמידים שהיו זקוקים לשינוי בדברים אלו, נמשכו אחרי משנתו וישיבתו של רבי עקיבא. ולא שזה היה אחד מתנאי הקבלה לישיבה... אין הכוונה כי כל האלפים היו תלמידים שלמדו בבית מדרשו של רבי עקיבא, אלא שהם הלכו לאור משנתו (כפי שכיום ישנם רבים ההולכים בשיטתו של מרן הרב קוק זצ"ל, ולא למדו בישיבתו...). **כך גם אפשר לבאר את ההדגשה של "זוגות" תלמידים: נראה לומר כי אכן הלימוד בחברותא, בצוותא, דווקא היה חזק אצלם, אלא שלפי מעלתם לא נהגו כבוד זה בזה. ואולי דווקא בשל כך אנו אוסרים בימים אלו חתונות, שהם סמל לבניין ואיחוד. דווקא בימים אלו שהייתה בעיה של אחווה ואהבה, אנו מזכירים שכאשר נמצאים בדרגה כזאת אי אפשר לבנות בתים. אלפי תלמידים אלו שהלכו בשיטתו, השתתפו במלחמה ובמרד נגד הרומאים, ומתו על קידוש ה'. הסיבה הרוחנית למותם היא שלא נהגו כבוד זה בזה. (ראה גם אגירת רב שרירא גאון). שאלנו לעיל: מדוע חז"ל הקדישו לך כל כך הרבה**

פעם אמר לי תלמיד: כבוד הרב, יש לי הצעת ייעול - במקום לעשות 33 ימים קשים ומעצבנים, אני מוכן להקדיש לתלמידי רבי עקיבא יום צום שלם. אפילו בקיץ. גם לשוואה האיזמה קבעו רק יום אחד והצמידו את זה לעשרה בטבת. על שני בתי המקדש נקבע רק יום אחד - תשעה באב. על דברים קשים מאוד בעם ישראל לא נקבעו ימי אבל, והנה על מות תלמידי רבי עקיבא דוחקים אותנו לימים קשים של איסור חיתון, תספורת, איסור שירה ועוד... מה נענה לו? ראשית יישר כח על התשובות היפות שקיבלנו מכם. מתוך מכלול הדברים נשתדל לענות על השאלות. שאלנו לגבי תלמידי רבי עקיבא: כיצד דווקא אצלם הייתה בעיה במידות? ומדוע מצוינים דווקא 12 אלף זוגות ולא 24 אלף? רבי עקיבא היה מומחה גדול לאהבת הרע. והוא הצליח לשנות בעצמו את הדברים מן הקצה אל הקצה. נאמר על רבי עקיבא שבתקופה הראשונה בחייו, לפני גיל ארבעים, אמה: "מי ייתן לי תלמיד חכם ואנשכנו כחמור" [פסחים מט:]. (ודווקא כחמור ולא ככלב, משום שחמור שובר את העצם...). הייתה בו רבי עקיבא שנאה אדירה לתלמידי חכמים. אולם לאחר גיל ארבעים הוא עבר מהפך, למצב שבו הוא אמר ש"ואהבת לרעך כמוך" זה כלל גדול בתורה.

מניעה לפני נפילה

יניב כהן - מתנדב בפעמונים

נקודה למחשבה

לצאת מהסחרור הכלכלי אליו היא נקלעה, ולא תמיד המשפחה מודעת לכך שהיא בכלל בבעיה. לשם כך, ארגון פעמונים פתח אגף שמטרתו לחנך להתנהלות כלכלית נכונה, נבונה ואחראית - אגף העוסק במניעה, טרם הנפילה. התכניות החינוכיות השונות מותאמות לכל המגזרים והמגדרים ומועברות לקהל הרחב, ובנוסף הן פועלות בכל מוסדות החינוך במטרה לחנך את הנוער והצעירים להתנהלות כלכלית נכונה. לאחר הרצאה או סדנא של מספר מפגשים המשתתפים מקבלים כלים, המסייעים בידם לקחת אחריות ולהתנהל באופן נכון יותר.

מבט אומניסקי שכזה, המחזיר את האחריות למשפחה תוך נתינת אופק להתקדמות עם תוכנית עבודה רצינית, יש בו כדי ליצור תרבות ושפה שייטיבו עם כולנו ■

ממנו תהיה מאוד קשה (מעשית ו... נפשית). וכהמשך דבריו של רש"י על הפסוק הנ"ל: "למה זה דומה, למשאי שעל החמור- עודהו על החמור, אחד תופס בו ומעמידו. נפל לארץ, חמישה אין מעמידין אותו". עזרה אמיתית לוקחת בחשבון לא רק את הרצון של העוזר והמסייע, אלא גם ובעיקר את מצבו של הזקוק לו ואת סיכוייו לצאת מהקושי. לכן התזמון הקינדי מאוד משמעותי בהיבט זה.

זהו בעצם ה"אני מאמין" של ארגון פעמונים - הרצון לסייע לאדם עצמו לעמוד על הרגליים בעצמו. מתוך תפיסה זו פיתח ארגון פעמונים עם השנים מגוון רחב של כלים, העומדים לרשות המשפחה ומסייעים בניהול נכון של משק הבית.

לא בכל מקרה משפחה זקוקה לליווי של הארגון, ולא בכל מקרה משפחה יודעת בכלל שיש אפשרות

לפני כניסתנו לחג מתן תורה כדאי שניזכר בציווי שקראנו זה מכבר. התורה מצווה בפרשת בה: "וכי ימוך אחיך, ומטה ידו עמך וחקקת בו, גר ותושב וחי עמך" (ויקרא כה, לה). ומדגיש רש"י את העיתוי של העזרה: "אל תניחהו שירד ויפול ויהא קשה להקימו, אלא חזקהו משעת מוטת היד".

הנטייה האנושית היא לחוס ולחמול על מי שבאמת אין לו. אולם למי שהוא כשווה בין שווים, לכאורה, אשר נקלע לקושי כזה או אחר, אין מזדרזים לסייע. וכאן, נותן לנו רש"י שיעור חשוב לחיים שנכון בכל תחום: הזריזות והמקידיז קטינו את ההשקעה ויגדילו את ההשפעה, כמו גם את סיכויי ההצלחה. דהיינו,

ככל שנזדרז ונסייע למי שמתחיל "להתנדנד", נוכל לעשות זאת ביתר קלות, לו ולסביבה המסייעת. אם נשתהה ונמתין, המצב יידרדר באופן כזה שהיציאה

מכללת אורות ישראל בשבילנו את במרכז

פסטיבל ישראל

"להביא את הילדות בעצם תומה וטהרתה אל גבול הבחירות והשחרות"

**חדש במכללה:
מסלול
חינוך יסודי**

באורות ישראל את לא מספיק יחד נבנה תכנית לימודים ערכית ורוחנית המתאימה בדיוק בשבילך ולכיתה שאותה תוביל.

יום פתוח
ג' בסיון (12 במאי)
12:30-8:30

תואר ראשון B.Ed. ותעודת הוראה

הגיל הרך | **חדש! יסודי** | על יסודי: תנ"ך | תושב"ע | מחשבת ישראל | היסטוריה | תקשורת (קולנוע) | לימודי ארץ ישראל | ספרות | מתמטיקה | אנגלית | חינוך חברתי קהילתי - מוקד נוער בסיכון | חינוך מיוחד (א-יב) | ייעוץ בחינוך | ריקוד (מחול ותנועה)

מלגת שכר לימוד מלאה בשנה א' לבוגרות שירות לאומי • אפשרות לקורס פסיכומטרי במסגרת לימודי שנה א' הסעות מרחבי הארץ (מותנה במספר הנרשמות)

1800-500-210 | ponim@orot.ac.il

קמפוס אלקנה
המכללה האקדמית לחינוך

מכללת אורות ישראל

מייסודן של מכללת מורשת יעקב רחובות ומכללת אורות ישראל אלקנה

www.orot.ac.il

שאלה

אני ואשתי יצאנו לפנסיה. ב"ה כל הילדים נשואים, ואנו אוהבים אותם ואת הנכדים. מדי פעם אנו נוסעים לביקור אצל אחד הילדים. בדרך כלל כולם שמחים אבל שמנו לב שלפעמים יש קצת מתח סביב הביקור. לא ברור לנו מתי היחס טוב ומתי יש מתח. אנו לא רוצים להעיק עליהם. נשמח לעצה.

תשובה

בראשונה אני חייב לשבח אתכם כהורים על הרגישות שהנכם מגלים בהתייחסות שלכם לצאצאיכם ובהתייחסות שלהם אליכם. הרבה הורים מרגישים שהילדים "חייבים להם". הורים סבורים, שלאחר השקעה כה רבה בגידול הילדים, "מגיע להם" ותמיד צריך לתת להם, לקבל אותם וכד'. לכן ראוי להרגיל את ההורים לנהוג כמנהגם, "לא מגיע לנו מאומה, גם לא מהילדים אשר גידלנו".

ולגופו של דבר, ברצוני לציין מס' נקודות: כל משפחה יש לה החופש לקנות סדר יום משלה. גם להורים וגם לילדים. לכן ההדרכה שלי היא לא "לעשות הפתעות" למשפחות או לבודדים. לעתים משפחה מתכננת לעשות שבת רגועה, שבה האישיה אינה טורחת הרבה על מעדנים לשבת, אלא מוציאה משהו מהמקפיא, קונה עוד מזון מוכן, והמשפחה מחליטה שבשבת זו "עונג שבת" יבוא לידי ביטוי בשלווה ובנחת שלפני השבת ובתוכה. אם "נוחתים" בהפתעה, אפילו עם כל התבשילים זה גורם לבעלת הבית אי נעימות רבה. היא מבושת מפני שלא טרחה

להכין כראוי לשבת. לכן, על אף שיש לנו יצר של שובבות לעשות הפתעות, נתגבר עליו. הורים, כמה שהילדים אוהבים ומכבדים אותם, הם גורמים לשינוי בהתנהלות השגרתית. לא תמיד אפשר לדבר בחופשיות או לנהוג עם הילדים באופן מסוים, כי "מה יגידו ההורים", מה יחשבו

לא כולם יצאו עמכם לפנסיה. על כן, נכון לקבוע סדר יום של ביקורים אצל הילדים למשך כמה חודשים מראש בתיאום עמם.

עלינו. לכן, ביקורי ההורים אצל ילדיהם, הם מסוג הדברים שעליהם ניתן לומר: "רובם קשה ומיעוטם יפה". צריך שלא רק ההורים יתגעגעו לילדים ולנכדים, אלא גם הילדים ירגישו חסר ויפצירו בהורים לבוא לביקור או לשבת. כך ברור שכולם יהיו שמחים מכך.

פגיעה בתכניות. בעל ואשה בונים לעצמם תכנית לעתים אישה מצפה לשיחה שקטה עם בעלה בערב נעים על התנהלות זוגית או על התנהלות הבית. אם ההורים מחליטים להגיע בערב זה, גם אם אינם עושים הפתעה אלא מודיעים על כך – זה גורם למפח נפש לילדים, שציפייתם לשיחה המשותפת נכזבה. במשפחות צעירות צריך מאוד להביא בחשבון גם את יום הטרחה של האישה לבעלה. אורחים לא קרואים מחייבים דחייה, ומוכן שהדבר פוגע בבני הזוג.

נחזור לשאלתכם: אין לי ספק שבכל אותן פעמים שהגעתם לביקור לילדיכם והרגשתם מתח או קרירות, זה מפני שאילצתם את הילדים לשנות תכניות. זכרו תמיד: "אנחנו בפנסיה, אבל העולם כולו אינו עומד מלכת". לא כולם יצאו עמכם לפנסיה. על כן, נכון לקבוע סדר יום של ביקורים אצל הילדים למשך כמה חודשים מראש בתיאום עמם. הם יקבעו מתי נוח להם שתגיעו, ואתם תכוונו לזמן שלהם. כך הביקורים אינם תכופים מדי, לא מעמיסים על הילדים, ותמיד יש אופציה לשנות את יום הביקור ■

כאיש אחד בלב אחד

הרב יחיאל וסרמן - חבר הנהלה הציונית וראש המערך לשירותים רוחניים בתפוצות

במבט אקטואלי

רדפו אחרי בני ישראל היתה להם מטרה משותפת להרוג את העם היהודי שברח ממצרים. להטביע אותם בים סוף ומטרה זו אחדה אותם ולכן אומר רש"י בלב אחד היתה להם מטרה אחת והיתה להם שאיפה משותפת וזו ליכדה אותם והם הפכו להיות כאיש אחד, להשגת המטרה.

בתקופתנו דרושה ערכות הדדית ואחריות. הן אישית של כל אחד והן קולקטיבית, בכדי להמחיש את האמרה "כאיש אחד בלב אחד". במאה הנוכחית, בכפר הגלובאלי הדינאמי, בו אנו חיים כיום, שבו השתלבו היהודים בצורה מלאה בכל אתר ואתר ונוטלים חלק פעיל בכל מערכות החיים. פסוק זה מקבל משמעות עמוקה ורחבה יותר. כיום, השמירה על הזהות היהודית, הדאגה לקיום היהודי וההמשכיות היהודית והרוחנית מורכב יותר והוא מהווה אתגר לכל יהודי ויהודי.

המערך לשירותים רוחניים בתפוצות בהסתדרות הציונית העולמית שם לו למטרה לחזק את הזהות היהודית בתפוצות ולספח את הקשר למדינת ישראל בעזרת מגוון פעילויות: כנסים, סמינרים, שליחים, פרסומים וערכות חינוכיות, בכדי להשיג את המטרה של "כאיש אחד בלב אחד" ■

האמרה "כל ישראל ערבים זה לזה". בחסידות הוסיפו ואמרו עם ישראל הם נשמה אחת אלא שמחולקים בגופים רבים. הבסיס הוא, כי עם ישראל כאיש אחד, אלא שחילוקי הדעות, המריבות והמחלוקות גורמות לכך שהם לא יהיו בלב אחד. אידיאל זה בא בשעת

במאה הנוכחית, בכפר הגלובאלי הדינאמי, בו אנו חיים כיום, שבו השתלבו היהודים בצורה מלאה בכל אתר ואתר ונוטלים חלק פעיל בכל מערכות החיים

מתן תורה שאז התגברו על חילוקי הדעות, יישבו את המריבות והגיעו לדרגה של בלב אחד ואמרו כולם יחדיו "נעשה ונשמע" מלוכדים ומאוחדים, ולכן אומר רש"י "כאיש אחד בלב אחד". אצל המצרים המצב שונה, הם אינם כאיש אחד ואין דבר המאחד אותם. אצלם לא קיים הכלל ערבים זה לזה. כאשר

הביטוי "כאיש אחד בלב אחד" מופיע ברש"י על הפסוק "ויסעו מרפידים ויבואו מדבר סיני ויחנו במדבר" "ויחן שם ישראל נגד ההר" הקושי בפסוק זה מדוע בחנה כותבת התורה לשון יחיד "ויחן" צריך להיות כתוב "ויחנו" בלשון רבים. מסביר רש"י, לאורך מסעם במדבר במשך ארבעים שנה אנו מוצאים את בני ישראל, רבים בניהם, מתווכחים, וקיימים ביניהם אנו מגלים חילוקי דעות, אך בזו הפעם כאן כאשר הם עמדו מול ההר, נכונים לקראת מתן תורה היו כולם מאוחדים וזו לשונו: "כאיש אחד בלב אחד אבל שאר כל החניות בתערומות ובמחלוקת". מעניין הדבר, כי ביטוי זה אינו מופיע במשנה או בתלמוד ובמדרש. זוהי מטבע לשון שטבע רש"י. בכדי להמחיש אחדות אצל עם אחר, בסיטואציה אחרת, מביא רש"י שוב את הביטוי אמנם בשוני קל – אך מהותי. על הפסוק "ופרעה הקריב והנה מצרים נסע אחריהם". לכאורה היה צריך להיות כתוב נוסעים אחריהם בלשון רבים. אומר רש"י "בלב אחד כאיש אחד" המצרים רדפו אחרי בני ישראל – מלוכדים ומאוחדים. אך מדוע שינה רש"י את לשונו וכאן אומר קודם "בלב אחד" ואח"כ "כאיש אחד". עם ישראל מעצם מהותו הוא אחד ובני ישראל מעצם טבעם הם כאיש אחד. ומכאן,

לא רצתה לעודד הסתמכות יתר על עצמה צבאית במערכת השלטונית. נכון שישנה מערכת ממלכתית שנקבעה בתורה, אולם יחד עם זאת התורה מזהירה את המלך מלהרבות לו סוסים. דהיינו, יש הסתייגות מהסתמכות על נשק צבאי שעלול להסיח את דעתו ואת דעת העם מערכים רוחניים המהווים את היסוד לחיים הלאומיים.

בנוסף, המסורת היהודית מעניקה מעמד ייחודי לכל אדם ואדם באשר הוא. כדברי חז"ל: "כל המקיים נפש אחת מישראל כאילו קיים עולם מלא" (בבא בתרא יא, א). הפיכת האדם למספר, לסטטיסטיקה, היא פגיעה בכבודו. ואולי ניתן להבין למה הלכה "רדומה" זו עולה על הבמה דווקא בימינו. **בעידן שקולו ומעמדו של היחיד עלול ללכת לאיבוד בתוך חברה הממוקדת בקדמה טכנולוגית, דווקא היום חייבים אנו להיות רגישים לקולו, למעמדו ולייחודו של כל אחד ואחד. הכנס השנתי הרביעי "לחינוך לערכים" יתקיים בגבעת וושינגטון ביום חמישי, אסרו חג שבועות, ו' סיוון (16.5)**

הרב בן ציון מאיר עוזיאל בזמן המפקד של הסתדרות העובדים של שנת 1937. בין הקריטריונים שנידונו על ידו וכן על ידי פוסקי הלכה שבאו אחריו היו: האם יש צורך אמיתי למפקד (ובתוך כך דנו בשאלה מה נקרא "צורך"), והאם הוא נעשה בדרך ישירה או בדרך עקיפה?

הפסיקה של הר' עוזיאל מסתמכת על הצורך החיוני של חברה מודרנית לערוך מפקד כדי לתכנן את צורכי החברה בצורה רציונאלית. העונש שקיבל דוד המלך על עריכת מפקד (שמואל ב, כד) היה, לפי רוב המפרשים, בשל היותו מפקד שנערך בלי צורך ניהולי ממשי, וגם בשל היותו מפקד ישיר ולא עקיף. פוסקי ההלכה שעסקו בשאלה מאז קום המדינה, לקחו בחשבון הן את הצורך החיוני למפקד הן את דרכו העקיפה.

ומה הסיבה לאיסור של מניין בני ישראל? המקורות מדברים על גנף שעלול לפרוץ עקב המפקד. נראה להסביר את האיסור בשתי דרכים: המסורת היהודית

שאז את ראש כל עדת בני ישראל למשפחתם לבית אבותם במספר שמות כל זכר לגלגלתם: מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וְעֵלְיָה כָּל יֵצֵא צָבָא בְּיִשְׂרָאֵל תִּפְקְדוּ אֹתָם לְצִבְאוֹתָם אֹתָהּ וְאֶתְּרֶן: (במדברא, ב-ג)

בשנות 2008-2009 קיימה ממשלת ישראל מפקד אוכלוסין. באתר הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה הייתה התייחסות למעמדו ההלכתי של המפקד, והיה גם הסבר למה מותר להשתתף במפקד.

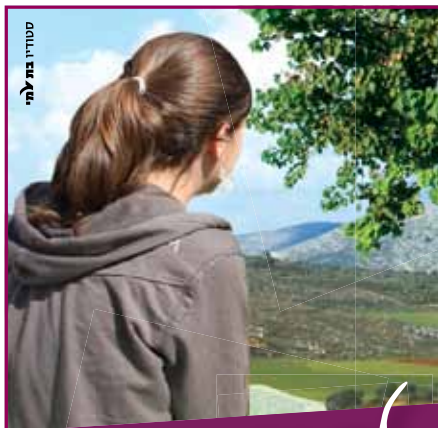
מן הראוי לשאול תחילה למה היינו חושבים שהדבר אסור? הלא בפרשנותו משה רבינו מצווה למנות את בני ישראל, ואין בכך שום נימה של הסתייגות. יתר על כן, אין גם שום בקשה שהמניין יהיה בדרך עקיפה. אמנם בפרשת כי תשא נאמר "כי תשא את ראש בני ישראל לפקדיהם ונתנו איש פֶּכֶר נַפְשׁוֹ לַה' בְּפֶקֶד אֹתָם וְלֹא יִהְיֶה בָקָם גִּגֵּף בְּפֶקֶד אֹתָם". כאן התורה מבקשת שבעת המפקד כל נפקד ייתן שקל, וימנו את השקלים ולא את האנשים. ברם לא ברור אם מטרת נתינת השקל היא צורך עקרוני בפקידה, או שמא היה צורך זמני לכפרה בגלל סיבות שאינן קשורות לעצם המניין (כמו חטא העגל).

עובדה היא שכשהגמרא דנה במניעת המפקד, היא איננה מביאה כלל את הפסוק בפרשת כי תשא. יותר מזה, רוב רובם של פוסקי ההלכה לדורותיהם התעלמו מהלכה זו. ובעיקר מפרשי המקרא בתחילת פרשת כי תשא, בתחילת פרשת במדבר ובסיפורים על המפקדים של שאול ודוד שעוסקים בשאלה. הרמב"ם אינו מזכיר הלכה זו בספר המצוות שלו. כן מתעלמים ממנה עוד פוסקי הלכה, כגון: ספר הטורים, ר' יוסף קארו בשולחן ערוך וגם הרמ"א בהגהות שלו. כנראה שההתעלמות מדין זה נובעת במידה מסוימת מהעובדה שיהודים לא עסקו במפקדים מאז ימי המלוכה, ולכן ההלכה הזו לא משכה תשומת לב מצד פוסקי ההלכה.

הגמרא במסכת יומא (כב), מסווגת את המפקד כאיסור. נאמר שם: "אָסוּר לְמִנּוּת אֶת יִשְׂרָאֵל אֶפְלוּ לְדָבָר מִצֻּר". כן היא מוסיפה לפי דעה אחרת ש"כָּל הַמּוֹנֶה אֶת יִשְׂרָאֵל, עוֹבֵר... בְּשִׁנְיָ לְאִין". ברם, כאמור, פוסקי ההלכה ומוני המצוות ברובם התעלמו מכך. בעת האחרונה, עם שובו של עם ישראל לארצו, התעורר הצורך כמו בכל חברה מודרנית, למנות ולספור את תושביה של המדינה. ואכן, חוץ מדיון קצר במאה התשע-עשרה, רק במאה העשרים עלה הנושא לדיון הלכתי מעשי רחב ומפורט בין חכמי ישראל. אחד הראשונים שדן בנושא "רדום" זה היה

OU ישראל - נדב נוער דתי בסיכון נתנו גם השנה, כמדי שנה, חסות לקונצרט חגיגי ומרגש ביום ירושלים, לכבודו של בית ישראל המאוחדת לנצח. על הקונצרט ניצח המאסטר אלי יפה עם מיטב החוזנים בארץ בראשם החזן העולמי יצחק מאיר הלפנט.

מדרשת בינת

מזמינה אותך להיפתח
אל עולמך הרוחני
כהכנה לחיים
של ערך ומשמעות

תורה ואלוהים
תכנית שנתית מלאה

תכנית ייחודית למעוניינים
להיות חלק מ"משפחת בינת"
בחודשי אלול ותשרי

אבות
חינוך
בניית רוח
תכנית תורנית לחוגר 6.ED
בחינוך והוראה
בשיתוף מכללת תלפיות

יחידות
תכנית שילוב
לימודים ומגורים במדרשה לצד
לימודים אקדמיים או עבודה

שבועות כהנא

לחגוג את חג מתן תורה במדרשה מתוך לימוד, שמחה,
ודיבוק חברים, באווירה המיוחדת של מדרשת בינת.

מספר המקומות מוגבל הרשמה מראש חובה

לפרטים: גילת 054-6789722, משרד 02-9947366

מדרשת בינת
שבועות רחל
באני אטמוק קוד וזהררטה להכנות, להטקורירי ומהאווירה

www.mbinat.co.il | 054-6789-722 | 02-9947366

נעשה שמביא לנשמע

הגיוניים במובן של מופרכות, זה "אנטי היגיון", ויש דברים שהם לא הגיוניים בכך שלא נכון למדוד אותם בהיגיון, זה לא המישור הנכון. אהבה לדוגמא, האם היא דבר הגיוני? **ברור שאי אפשר לומר שאהבה היא דבר לא הגיוני במובן של "דבר מופרך", אך יחד עם זה ברור שאהבה היא דבר לא הגיוני. אהבה היא לא דבר שמשתקף דרך השכל, אלא דרך מקומות אחרים בנפש האדם.** וכמו אהבה כך גם מנגינה, האם ניגון הוא דבר הגיוני? זה לא המישור, לא שם נפגשים בו, לא שם הלב נרעד לקול מגעו, ניגון שייך למקום אחר בנפש. לא לחינם התורה נמשלת גם לשירה וגם לאהבה, כי יש משהו במישור המעשי של התורה שמכניס לאווירה מסוימת, הוא חלק ממגע מסוג אחר. המעשה באופיו הוא חווייתי, הוא מגע ישיר בדברים. יכול

לפני סוכות השנה יצא לי לדבר עם חבר. באותו זמן הוא קרא ספר על הפילוסוף היהודי שפינוזה. כיוון חשיבה אחד מהספר עשה עליו רושם חזק. שפינוזה טען שצריך להעמיד כל דבר במבחן החשיבה וההיגיון. הרבה דברים נעשים רק בגלל שאנשים לא חושבים עליהם, והם חלק מאוטומט או אמונה טפלה. האמירה הזו הציקה מאוד לחבר שלי. הוא תהה בקול: אם גם אנחנו בעצם כאלה, האם כל ההסברים היפים שאנו נותנים לעצמנו ביחס למצוות באופן כללי, ובמיוחד ביחס לחג הסוכות שעמדנו בפתחו, הם לא רק הסברים של בדיעבד? ואם היינו מתבוננים על ההתנהגות הזו מבחוץ בהיגיון ובמבט נקי, לא היינו רואים שום סיבה הגיונית לעשות את זה. האם אנו נאמנים להיגיון? הוא תהה. וחשבנו על זה ביחד: יש שני סוגים של "לא הגיוני" - יש דברים שהם לא

להיות שיש לו הסבר אבל לא זה המישור. המעשה הוא דבר שצריך להיפתח למה שהוא יוצר בנו, לתנועה הפנימית שהוא מחולל, לאווירה שהוא מייצר. האמירה הנצחית "נעשה ונשמע" אולי אומרת בדיוק את זה: ישנם דברים שכדי לשמוע אותם צריך לעשות, המעשה הוא שיוצר את הנשמע. דרך אגב, שפינוזה מעולם לא התחתן ■

קוראים את השטח

בצלאל סמוטריץ' - מנהל הפעילות בתנועת רגבים

קור ענות חרושה

על הכפר אל-זרנוג כבר כתבנו כאן בעבר. מדובר בכפר שהקימו בני השבט הבדווי אבו-קויד'ר בשנות החמישים בסמוך למושב נבטים על קרקע פרטית של יהודים. לבני השבט אין תביעות בעלות, לא על הקרקע אליה פלשו וגם לא על קרקעות אחרות בנגב. ובכל זאת, כבר חמישים שנה שהם ממשיכים להתבסס במקום ומסרבים לכל פתרון שמציעה להם המדינה. בשנות השמונים הוצע לבני השבט פתרון חלופי ביישוב הבדווי ערוער, אחת משבע העיירות שהוקמו אז במסגרת "הגלגול הראשון" של מאמצי המדינה להסדיר את ההתיישבות הבדווית בנגב. בשנת 98 חתמו בני השבט על הסכם עם המדינה למעבר לשכונה חדשה ביישוב רהט. 15 שנה חלפו, ובני השבט ממשיכים לשבת על הקרקע המכונה גם על ידם "ארד אל-יהוד" - אדמת היהודים.

הפתרון - הוא הרפיסות והעדר המשילות של ממשלות ישראל לדורותיהן. בסיפור של אל-זרנוג האבסורד שבהתנהלות המדינה הרקיע שחקים.

שורש הבעיה בנגב - וממילא גם שורש הפתרון - הוא הרפיסות והעדר המשילות של ממשלות ישראל לדורותיהן. בסיפור של אל-זרנוג האבסורד שבהתנהלות המדינה הרקיע שחקים.

בהסכם שעליו חתמו הבדווים עם המדינה בשנת 98, התחייבה המדינה להימנע מהריסת בנייה בלתי חוקית בכפר בתקופת ההיערכות למעבר לרהט. כאמור, "תקופת ההיערכות" הזו עודנה נמשכת ותושבי הכפר מסרבים למלא את חלקם בהסכם. המדינה, לעומת זאת, מקפידה למלא את חלקה באדיקות ונמנעת מלאכוף את החוק ברחבי הכפר. בשנת 2006 אף הגדילה המדינה לעשות, ובנתה בעצמה באופן בלתי חוקי בית ספר על הקרקע הפרטית וללא רשות בעליה. עוד לפני תום

הסיפור הזה חשוב על רקע הוויכוח הנוקב שמתקיים בשבועות האחרונים סביב תכניתו של השר לשעבר בני בגין. בכפר אל-זרנוג מתנפץ הנרטיב הבדווי אל סלעי המציאות. לא תביעות הבעלות הן שורש הבעיה בנגב. לחבר'ה מאל-זרנוג אין הרי תביעות בעלות, ובכל זאת כבר עשרות שנים הם מתעתעים במדינה ומסרבים לכל פתרון אפשרי. שורש הבעיה בנגב - וממילא גם שורש

ויאמר יעקב אל-ביתו, ואל כל-אשר עמו: הסרו את-אלהי הנכר, אשר בְּתִכְכֶּם, וְהִתְּתֶרוּ... וְנִקְמָה וְנִנְעָלָה, בֵּית-אֵל

נר באישון לילה | תמימי דרך

יצא לאור: נר באישון לילה, מדריך לאמונות תפלות לאור התורה והמדע. מילון מפורט של סוגי האמונות התפלות.

וכן ספר **תמימי דרך** מדריך לעבודת ד' בדורנו.

שני הספרים ב-140 ₪

ספריית **חווה** בית אל

ספריית חווה בית אל 02 - 9973168

נעשה ונשמע אמרו כאחד

הרבנית ד"ר לאה ויזל מרצה במכללת "אורות ישראל" ובמכללת "שערי משפט"

מה "נשמע". הקדמת הנעשה לנשמע חשובה, אך לא פחות מכך חשוב שבהמשך יבוא שלב של "נשמע". אחרי הבעת הנכונות הבסיסית יש חשיבות אדירה ל"נשמע" במשמעות של הפנמה, חקירה ותהליך מתמשך של למידה, החיוניים לשם שמירה על החיבור לדברים.

ב"נעשה ונשמע" יש שילוב של שתי תנועות שונות - "נעשה" כקבלת מחויבות מגבוה, ו"נשמע" כחינה אנושית, שכלית. ה"נעשה" אינו מיתר את הצורך ב"נשמע". השבח שב"נעשה ונשמע" טמון בהקדמת הנעשה לנשמע, ואין בכך משום ויתור על חשיבה ושאלת שאלות.

בשעה הגדולה של העמידה לרגלי ההר, כשהיינו מאוחדים כאיש אחד בלב אחד, נחשף הקול הפנימי הקורא לעשות את דבר ה', קול שלא תמיד אנו זוכים לשמוע בשגרת חיינו, ולפיכך "אילו הביאנו לפני הר סיני ולא נתן לנו את התורה - דיינו...".

היותר שלם בלי שמיעה של שיעורים בהנדסה, מפני שכך חקוק בטבעה... ואנחנו במעמד הר סיני, בעת אשר ראש הפסגה של אמתת הווייתנו נתגלה על כללנו, בעת אשר בה אדון כול נגלה לעינינו בערפילי טוהר ללמד לעמנו תורה ומצוות, באנו לידי המעלה העליונה הזאת, ונהיינו ישראלים טבעיים טהורים, כטבע האיתן של נשמתנו בעצם טהרה. ובשביל כך הקדמנו נעשה לנשמע.

הקדמת הנעשה מעידה שבישראל יש התאמה בעצם מהותם לתורה. הם עוצבו כ"עם זו יציתי לי תהילתי יספרו", **וכשם שהדבורה לא צריכה לספרי הנדסה כדי לבנות כוורת, כך אנו לא נזקקנו בשלב ראשון לשאלות. ברור היה לנו שהדבר מתאים לנו, ומכאן הנכונות לבצע את מצוות התורה.** בדומה למלאכים הנכונים לבצע כל שליחות, אף עם ישראל חש רצון עז להירתם לכל משימה.

יחד עם זאת, יש להדגיש שה"נעשה" לא מנותק

הגמרא במסכת שבת פח מתארת את שהתרחש למרגלות הר סיני: "... בשעה שהקדימו ישראל נעשה לנשמע, באו ששים ריבוא של מלאכי השרת לכל אחד ואחד מישראל, קשרו לו שני כתרים - אחד כנגד נעשה ואחד כנגד נשמע, ...אמר רבי אלעזר: בשעה שהקדימו ישראל נעשה לנשמע, יצתה בת קול ואמרה להן 'מי גילה רז זה לבניי שמלאכי השרת משתמשים בו?'..."

מעלה גדולה נודעת להתבטאות "נעשה ונשמע". היה בה משום גילוי סוד שהיה מנת חלקם של מלאכי עליון בלבד.

יש לשאול: מה משמעות האמירה "נעשה ונשמע"? מה עניינו של הביטוי, והאם אין כאן ציטנות עיוורת ללא חשיבה? תשובה לכך תיתן מענה למשפט תמוה בפיוט "דיינו" הנאמר בליל הסדר: "אילו הביאנו לפני הר סיני ולא נתן לנו את התורה - דיינו". מה דיינו בכך? אם נבין מעלתם של ישראל כשאמרו כאחד "נעשה ונשמע", נוכל להבין גם משפט תמוה זה.

במבט ראשון בהחלט נראה שהקדמת נעשה לנשמע יש בה פזיזות נעדרת שיקול דעת. ואכן כך אמר ההוא צדוקי בהמשך הגמרא הנ"ל לנוכח מראהו של רבא, שבשעה שלמד והיה שקוע כולו בלימוד לא שם לב שבשל אופן ישיבתו יוצא דם מבין אצבעותיו: עם של פזיזים אתם ובפזיזותכם נשאתם, לפי שהקדמתם פכים לאוזנכם. היה עליכם לשמוע תחילה במה מדובר ורק אחר כך להחליט אם לקבל את התורה, אם לאו. הרב קוק מסביר את המעלה הטמונה בהקדמת נעשה לנשמע, ויש בדבריו כדי לתת מענה לתמיהותינו לעיל: במעמד זה זכה העם כולו לחשוף צד פנימי הקיים בטבעו. עם שנוצר באופן המתאים לתורה וביקש את קרבת האלוקים, שָׁמַח על ההזדמנות בה 'יורד אליו על מנת לתת לו את התורה. הנכונות לעשות את הנשמע נובעת ממהוהו שקבוע בטבעו של העם ולכן לא חש צורך לחקור ולשאול שאלות: "הקדמת נעשה לנשמע זהו כוחם של ישראל מאז ומעולם. מפני שאנו חשים בקרבנו שבמעמקי הטבע של כל מהותנו כל קדושת היהדות צפונה.

ואם אנו חשים איזו חלישות בגבורתה בנוגע לנפשנו, אנחנו צריכים ראשית לכול להתעורר, להיות נאמנים לעצמנו... כל דבר החקוק בטבע אינו צריך לשמיעה וללימוד. הדבורה בונה את תאי כוורתה בדיק המספרי

אשתך תהיה אותך

תן לה מתנה לשבועות
מנוי להלל

זוגיות, ילדים ומשפחה, חינוך והעצמה אישית

וגם בישול, עיצוב הבית, בריאות, טיפוח ויופי וגם צרכנות, כלכלת הבית, הריון ולידה

www.halel4u.co.il

לרכישת מנוי - התקשרו עכשיו! 054-9393030

דרוש/ה
איש/ה אינטראקטיבי
לעיצובים שונים
ולבניית אתרים

דרישות התפקיד:

- שליטה Flash
- שליטה HTML, CSS
- היכרות טובה עם מערכת Wordpress
- PHP, JQUERY - יתרון

ניסיון בתחום הפרסום - חובה
מגורים באזור ירושלים בלבד!
המשרה מיועדת לגברים ונשים כאחד

קו"ח למייל:
pisraelm@gmail.com

פעילויות רבות של הגרעין מתקיימות דווקא ב"בית השבע" המצוי בתוככי הכפר "בית חנינא" הסמוך לשכונה ב"בית השבעה" התיישבו בשנת ה'תשס"ח שבע משפחות בשנת ה'תשכ"ח, כשנה לאחר שחרור ירושלים על ידי מדינת ישראל במלחמת ששת הימים, איתרו המשפחות את המבנה, אשר נמצא על אדמות "כפר עברי" - שמה הקדום של שכונת נווה יעקב - שתושביו נאלצו לנטוש במלחמת השחרור. שבע המשפחות רכשו את המבנה והתיישבו בו.

מאז ועד היום נמשכת ההתיישבות במקום, וחברי הגרעין התורני רואים בו חלק מהשכונה 'המורחבת' של נווה יעקב. תושביו אף שותפים לגרעין ולפעילותו. סעודות "מלווה מלכה", פעילויות מיוחדות לחגים ואף ישיבות קבועות של הגרעין מתקיימות בו לעתים רבות, ומחזקות בכך את הקיום היהודי במקום. כך גם חגיגת יום ירושלים של הגרעין שהתקיימה ב"בית השבעה" היהודי באירוע השתתפו גם דיירי הבית, רבים מהם מיוצאי הל"ח והמחתרות, שבאו לשמוח במסמכתה של ירושלים הבנויה בבית זה, אשר מסמל יותר מכול את איחודה של העיר "כעיר שחוברה לה יחדיו".

השבת מתקיימת שבת הכירות עם משפחות הגרעין ופועלו. **לפרטים - הרב אביתר גרינפלד: 054-3331255**

הגרעין התורני נווה יעקב-ירושלים

הגרעין התורני בשכונת נווה יעקב בירושלים הוקם בסוף שנת ה'תשע"א ע"י רשת 'שעלי תורה', מתוך ראייה שהשכונה זקוקה לקבוצה של משפחות צעירות שישתקעו בשכונה ויפתחו אותה בכל ההיבטים. כיום חברות בגרעין כ-20 משפחות. כלל המשפחות מפוזרות ברחבי השכונה מתוך תפיסה שעצם המגורים בתוך האוכלוסייה, דווקא בפזיור מסוים, יכולים לתת הרבה כוח לקבוצה להשפיע ולהכיר את גונו האוכלוסייה השונים.

שכונת נווה יעקב היא השכונה הצפונית ביותר בירושלים הממוקמת בצפון-מזרח העיר, בסמוך לבית חנינא, חיזמה ופסגת זאב. השכונה קלטה עולים רבים מברית המועצות ומאתיופיה, השוכנים יחד עם שאר האוכלוסיות מכלל המגזרים.

הרב אביתר גרינפלד, ראש הגרעין, מסביר על מטרתו: "הגרעין מבקש ליצור קהילה איכותית של זוגות צעירים שיגורו בשכונה ויראו בה את ביתם. מעבר לכך, אנו מעוניינים להתנדב ולסייע במסגרות השונות בשכונה - מנהל קהילתי, רווחה, מועדוני קשישים ונוער - ואף ליצור מסגרות התנדבות חדשות. להוות מרכז יהודי המקבל בסבר פנים יפות כל אדם ומסייע בכל תחומי היהדות, וכן לחזק ולהקים מסגרות תורניות דתיות לאומיות בשכונה, ולהפיץ בהן תורה ברוח הציונות הדתית".

ממשיכים בפיתוח הפריפריה: נחנך מועדון נוער חדש בקריית גת

השבוע נחנך מועדון נוער חדש בקריית גת בשיתוף העירייה, הג'וינט, המתנ"ס ו-OU ישראל

בשבוע האחרון נערך סיור חגיגי לחברי קרן פריש ביחד עם הנהלת ארגון הג'וינט בתכנית "מוטב יחדיו" ברובע הנביאים בקריית גת. במהלך הביקור בהובלת הג'וינט נחנך מועדון "מקום בלב בקהילה", שעבר שיפוץ נרחב ביותר. הסיור הינו שיאו של תהליך שהחל ברובע לפני כחצי שנה, תהליך שיעקרו הוא איגוד כלל הכוחות הפועלים ברובע על ידי צוות התכנית של "מוטב יחדיו" והשבחת עבודתם, תוך יצירת שפה משותפת ומאחדת. העבודה הברוכה כללה את רתימתם של העירייה, המתנ"ס, תנועת הנוער של ה-OU "מקום בלב", ארגון ידידים, עיר ללא אלימות, מרכז מריאן ועוד רבים וטובים, שבברכתו של ראש העיר, מר אבירם דהרי, שיתפו פעולה והחלו ביצירת שינוי מהותי וניכר בתחומי חיים שונים של תושבי הרובע.

בסיור שנערך השבוע זכו נציגי הקרן לראות את התוצאות של שיתוף פעולה זה, כששיאו של הביקור היה התכנסות של כל חברי המשלחת במבנה המשופץ להפליא של תנועת מקום בלב. המבנה שופץ מתרומות הקרן ומכספי ה-OU בישראל. במהלך הביקור במבנה זכה ראש העיר לקבוע מזהה חדשה, נשיא הקרן גזר סרט חגיגי, חברי המשלחת נהנו מארוחה קלה, ולבסוף התכנסו לדיון משותף סביב האתגרים העומדים לפתחם של העוסקים במלאכה החשובה עם הנוער.

ישראל גורן, מנכ"ל תנועת הנוער של ה-OU "מקום בלב", מסר: "החשיבה המשותפת למען הקהילה מהווה בסיס בחשיבה של פעילות מקום בלב, ובקריית גת אנו חשים עד כמה גדול כוח היחד".

הכי גבוה ביש"ע: נחנך מצפור בגובה 1000 מטר בגוש עציון

בטקס מרשימים נחנך המצפור הגבוה ביותר ביש"ע בסיוע הקרן הקיימת לישראל, הניצב בגובה של 1000 מטר, זאת לאחר שעקף את היישוב נווה דניאל, שגובהו מסתכם ב-997 מטר. המקום ישמש נקודת הסברה למבקרים הרבים הפוקדים את גוש עציון, ולמחליתנים ובעלי השפעה מיישראל ומחוצה לה. המצפור "משקיף" ב-360 מעלות לעבר גוש דן, ים המלח, ירושלים והרי חברון. ראש מועצת גוש עציון, דודי פרל: "אירוע חשוב זה מהווה חיזוק לאחיינו בנחלת אבותינו. מיקום התצפית בנקודה אסטרטגית זו מאפשר להעלות מדרגה בהסברה על חשיבות ההתיישבות בבחינת 'טוב מראה עיניים'". כאשר נופיה של ישראל נפרשים לנגד עיניהם.

בתמונה: דודי פרל ראש מועצת גוש עציון וגאל גרינוולד סגן יו"ר קק"ל

ישוב ראש וועדת הכספים במכללת 'אורות ישראל'

ח"כ ניסן סלומיאנסקי לבנות מכללת 'אורות': 'לכו ליישב את הנגב והגליל'

יו"ר ועדת הכספים ח"כ ניסן סלומיאנסקי, התארח השבוע במכללת אורות ישראל באלקנה. הוא הזמין להרצות על הנושא "תנועת 'גוש אמונים' והקמת ההתיישבות ביש"ע", במסגרת קורס ייחודי העוסק בהיבטים היסטוריים ורוחניים של מדינת ישראל. בפתיחת ההרצאה תיאר ח"כ סלומיאנסקי את לימודיו בישיבת כרם ביבנה ולאחר מכן את התחלת מסלולו המקצועי באוניברסיטת בר אילן. הוא הוסיף ודיבר על חברותו המיוחדת עם הרב חנן פורת

הבודד, העומד עד היום במרכז הגוש, על שמו נקרא היישוב אלון שבות. לפני 1967 היו עומדים בשפלת החוף ומשקיפים לעבר אותו עץ אלון, כדי להשקיף בנענוע לעבר מקומם של אותם יישובים נטושים. ברוך השם, כיום גוש עציון שוקק חיים, מתפתח ומשגשג. עבורו ועבור הקרן הקיימת מדובר בסוג של סגירת מעגל בתור הגוף הבונה ומפתח את ארץ ישראל, לחנוך בנקודה הגבוהה ביותר בגוש עציון עמדת תצפית המשקיפה לעבר ירושלים בירתנו. אך טבעי הוא שעמדת המצפור נמצאת על "אם דרך האבות", בבחינת היותנו ממשיכי דרכם של אבותינו בבניית הארץ ובפיתוחה. מנהל עמותת תיירות גוש עציון: "מחמם את הלב לעמוד במצפור היפהפה הזה ולתצפת ממש על כל ארץ ישראל. אנו מזמינים את הציבור לבוא ולהנות מהמצפור המיוחד הזה ולהמשיך בכל האטרקציות והמורשת הקיימות ברחבי גוש עציון. בהזדמנות זו חשוב להודות לשותפינו מקק"ל ומשרד התיירות, וזו רק חלק מהשותפות הנפלאה שיש לנו. בעזרת ה' עוד נחנך פרויקטים ואתרים רבים בקרוב". ראש מועצת גוש עציון, דודי פרל: "אנו שמחים וגאים להניף היום את דגל המדינה בנקודה הגבוהה ביותר בהרי יהודה. אירוע חשוב זה מהווה חיזוק לאחיינו בנחלת אבותינו. מיקום התצפית בנקודה אסטרטגית זו מאפשר להעלות מדרגה בהסברה על חשיבות ההתיישבות בבחינת 'טוב מראה עיניים'. אני מזמין אתכם לעלות ולהשקיף על מרחבי ארצנו, ליהנות מהנוף המרהיב ולנשום מהאוויר הצלול".

של התנועה, והחיבור של עם ישראל לארץ ישראל דרך תורת ישראל. ח"כ סלומיאנסקי הדגיש כי למרות הגשמת חלומות רבים - לא לעולם חוסן, והמקרה של גוש קטיף מעיד על כך: "צריך לפעול להמשך הגידול של ההתיישבות, לצד פעילות פוליטית מחוץ ובתוך השלטון".

הרב פרופ' נריה גוטל פתח בדברי ברכה על תרומתו של ח"כ סלומיאנסקי עוד בשלבי הקמת המכללה באלקנה ותמיכתו בה עד היום.

הרב פרופ' גוטל וח"כ סלומיאנסקי

שהובילה אותו לקשר עם מקימי תנועת 'גוש אמונים' ועל ההכרעה לוותר על המשך לימודיו האקדמיים לטובת פעילות ציבורית אשר היוותה עבורו את ה"מהפך של חייו". ח"כ סלומיאנסקי אמר "ממזכ"ל הראשון של 'גוש אמונים' פעילת להפוך את החלומות של התנועה לפעילות מעשית בשטח. בעקבות המשיב של מלחמת יום הכיפורים, הפכה 'גוש אמונים' מתנועה פוליטית המוחה "נגד" לתנועה מיישבת הפועלת "בעד" מימוש זכות ההתיישבות בכל חלקי ארץ ישראל."

ח"כ סלומיאנסקי נגע בנושאים שונים הקשורים לתנועה, וביניהם הקשר המיוחד עם הרצ"ה קוק, שילוב אנשים שאינם שומרי מצוות בתנועה, ויצירת סגנון התיישבות חדש - היישוב הקהילתי: הוא סיפר על השפעתה הרוחנית

מה כבר יכול להיות בעיה בחלב?

ב"עדה החרדית" מקבלים רק חלב של ישובים דתיים שאנשים דתיים נאמנים שחלבו בדרכי ההיתר, ובוועדת מהדרין תנובה מקבלים רק חלב שנחלב באחת מדרכי ההיתר ויש פיקוח על כך במצלמות. רוב הייצור בארץ כיום הוא מחברות שמקפידות על חלב ישראל, לעומת מוצרי חו"ל שכמעט ואין הקפדה על חלב ישראל, למעשה המליצו לי בכשרות לצרוך את המוצרים לשבועות בכשרויות טובות מהארץ.

שלכם, כשרלוק

כשרלוק הולחש

חוקר כשרות

שהחלב הוא חלב ישראל אז יכול להיות שחלק מהמוצר יהיה מורכב מחלב נוכרי. אך ברגע שכתוב על המוצר חלב ישראל בכשרות OU מדובר על חלב ישראל לחלוטין. פניתי גם לארגון כושרות שם הסבירו לי שיש להבחין: חלב גוי הוא חלב שנחלב ע"י גוי ואנו חוששים שהגוי ערב בו חלב של חיה טמאה, ואילו לחלב שנחלב יש דרכי היתר בחליבה בשבת.

כמידי שבועות נשלחתי על ידי אשתי לסופרמרקט הקרוב על מנת להביא מוצרים לקראת חג השבועות. בגלל שבמשפחתנו יש שמקפידים לאכול רק חלב ישראל, פניתי למספר ארגוני כשרות על מנת לדעת כיצד יש לנהוג וכיצד לוודא שמוצרי החלב שקניתי הם אכן חלב ישראל ואין בהם חשש לחלב נוכרי.

פניתי לבד"ץ העדה החרדית והוסבר לי כי חלב שנחלב ע"י מי שאינו שומר שבת דינו כחלב עכו"ם וכן יהודי שמשיג על החליבה חייב להיות שומר שבת. בכשרות הרגילה אין השגחה כלל על החולבים ובכשרות המהדרין ישנה השגחה של מצלמות בלבד, שהסיכויים שבמוצאי שבת, יספיקו לצפות במאות שעות של סרט עד יום ראשון, בכדי לוודא שלא היה חילול שבת הם קלושים. לאחר מכן פניתי גם לרב ידב קרובסקי, המכשיר הראשי בארגון OU בישראל. הרב הסביר שעל אף שבעולם OU מתיר שימוש בחלב נוכרי בארץ יש הקפדה על חלב ישראל.

ארגון OU מתיר שימוש בחלב נוכרי בחו"ל שיוצר בשבת היות ובמחלבות בבעלות גויים, לא מייצרים רק בשביל למכור ליהודים אין בעיה הלכתית לשתות אותו. אם יהודי לא ירצה לקנות את החלב, בעל המחלבה יכול למכור לגויים והחלב לא יוצר במיוחד בשביל היהודים.

בימי חול, הרב משה פיינשטיין התיר שתיית חלב נוכרי בגלל שיש פיקוח מקפיד מאד מצב המדינה ואם מחלבות מערבבים חלב אחר או מוסיפים חומרים לחלב, יש חוקים מאד נוקשים ובדיקות מעבדה של המדינה בכדי לאכוף את החוק. רוב מוצרי OU בישראל מיוצרים מחלב ישראל אך הארגון מצהיר שאם על האריזה לא כתוב

בס"ד

**4 חדרים ב- 660,000 ש"ח
רק ב-**

ארוץ
עיר העתיד

**הגרעין התורני חריש
ועמות נאות חנן**

**מזמינים אתכם
להפנינג חווייתי
לכל המשפחה**

**שיתקיים ביום חמישי,
אסרו חג שבועות,
ז' סיון [16/5]**

**בואו להקדים את הכנייה והצטרפו
לקהילת המשפחות התורניות שקיימת
ופועלת במקום מזה 11 שנים.
העשייה שלנו היום תשפיע על המחר!**

בתכנית:

פולקע מערוץ מאיד לילדים ב-11:30

| מתנפחים | קוסם | פינות יצירה לילדים | דוכנים שונים

**| מוסדות החינוך של הגרעין יהיו פתוחים במשך היום להיכרות:
מעון, גנים, תלמוד תורה אה"צ, משחקיה וספריה תורנית.
| פינת כיבוד ומפגש עם רב הקהילה**

**| כנס מכירות של עמותת נאות חנן
יתקיים במקום במהלך היום, בין השעות 11:00-18:00**

1-700-500-555

פרטים באתר:

www.bemuna.co.il

מקומות אחרונים במחנה "דרור" בגולן

גילוי חדש

מחנה "דרור" מבית OU ישראל, מחנה נוער דתי המתקיים ביישוב קשת (לבנות) וביישוב חספין (לבנים) למשך שבועיים וחצי בחודש יולי, נתון פתרון מהנה וערכי לשעמום של ימי החופש הגדול.

לצד פעילויות חווייתיות יתקיימו לימוד והעשרה יהודית שהינם חלק אינטגרלי מהני המחנה. המחנה מתמקד בחיזוק הקשר לארץ ישראל באמצעות טיולים וספורים המודרכים על ידי מיטב מורי הדרך, התנדבויות בקהילה ועוד.

המחנה יאפשר גם לימוד אנגלית ברמה גבוהה היות שחלק מהפעילויות יתקיימו באנגלית, לטובת החניכים המגיעים במיוחד למחנה מארצות ב"ב ומאירופה.

בימים אלו נסגרת ההרשמה לקיץ הקרוב. **לפרטים נוספים: 050-2022085, campdror@ouisrael.org**

מחאה חברתית

לטעמי, יש משהו בעייתי בהתנגדות הכמעט אוטומטית שגילתה הציונות הדתית כלפי המחאה החברתית. קשה לי להשלים עם העובדה שציבור שחרת על דגלו עשייה ומעורבות חברתית, דחה בשתי ידיים מאבק שכותרתו הייתה: 'צדק חברתי', אפילו אם זו רק הייתה כותרת. כציבור שמתחנך על משנת הרב קוק שידע למצוא את נקודות הטוב גם בדור של כפירה, יש לנו מחויבות לחפש נקודות של אמת גם בתופעה כמו המחאה החברתית, ומי שהטה אוזן והקשיב היטב, יכול היה למצוא לא מעט נקודות של אמת במחאה. במקום לטעון שמדובר במחאה תל אביבית של בכינים ומפונקים, אפשר להעצים את הקריאה לחיזוקה של הפריפריה. במקום לסמן את המחאה ככזו שנועדה רק להפיל את הממשלה, אפשר לצבוע אותה בצבעים של לקיחת אחריות ולהפנות את הקריאות לשינוי המציאות החברתית כלפי כולנו. לא צריך להתייבב לכל הפגנה באשר היא, ולמחוא כפיים לכל צעקה, אבל כשמדובר בסוגיות חברתיות אי אפשר גם לעמוד כל הזמן מהצד, ולצקצק.

הבית היהודי

הופעתי במקום לא ריאלי ברשימת 'הבית היהודי' בבחירות הקודמות (2009). אני לא מתכחש לכך אבל זה לגמרי לא היה מהלך מתוכנן. ממש בשעות האחרונות של הרכבת הרשימה ביקשו ממני לסגור את העשיירה הראשונה וראיתי בכך לא יותר מהבעת תמיכה. אני שמח יותר על חברותי בועדת המפקד של הרב דני טרופר, שממש לא בקלות הובילה לפני שנה את ההחלטה על קיום פריימוז' ב'בית היהודי' ואפשרה למשהו חדש להתחיל. באשר למעורבות פוליטית של חברי גרעינים חברתיים במקומות מגוריהם, אני חושב שבאופן טבעי, אנשים שמתגוררים שנים רבות בישוב, רוצים להיות מעורבים גם בעשייה הציבורית של הישוב. צריכים לעשות את זה בחכמה ובזהירות ובנושא הזה, עדיף לא לפעול בצורה קבוצתית אלא באופן אישי כדי למנוע מתח וניכור בין הגרעין לרשות המקומית. גם לסוגיה הזאת יש התייחסות בספר.

התנחלות

אני כופר בצורך לדרג את ההתנחלות בגבעות ובלבבות, ולקבוע מה יותר חשוב. חשוב באותה מידה לחזק את ההתיישבות ביהודה ושומרון ואת מפעל הגרעינים החברתיים, ואני גאה באחים שלי שמתגוררים בקריית ארבע, בגוש עציון, ובגוש הישובים שמוקם במזרח לכיש. יש מאגר מספיק גדול של בני הציונות הדתית בשביל למלא את שתי המשימות וגם משימות אחרות. מה שחשוב הוא שאדם יבחר את מקום מגוריו ואת עיסוקו לא רק משיקולי נוחות אלא יערב בבחירתו גם שיקולים אידיאולוגיים.

דבורה עומר

כמו רבים, גם אני גדלתי על ספריה של דבורה עומר שהלכה השבוע לעולמה. שני ספרים הזכורים לי ביותר הם: 'פתאום באמצע החיים' ו'צוללים קדימה'. אני אמנם כותב ספרים אבל הכתיבה שלי עיתונאית וכרע אני לא מרגיש מוכן ופנוי נפשית לכתיבת פרוזה, שזה אתגר הרבה יותר מסובך. לשמחתנו, גם התחום הזה מתפתח יפה בציבור הדתי לאומי ויש סיבה להאמין שממש עכשיו גדלות היכן שהוא דבורות עומר דתיות לאומיות.

אופטימיות זהירה

מטבעי אני אדם אופטימי, אבל אני לא חושב שצריך להיות אופטימי גדול בשביל להאמין שהציבור הדתי לאומי ילך ויתבסס בתחומי עשייה שהוא לא היה קיים בהם באופן משמעותי עד היום. אני מקווה שגם בתחום החברתי נדע להוביל, לא רק בעשייה פרטנית בשטח, אלא גם בהובלת מהלכים חברתיים ברמה הארצית.

אלון שבות < מרכז שפירא < אפרת < ירוחם

ישבנו לשיחה עם העיתונאי והסופר אלישיב רייכנר לרגל צאת ספרו 'דווקא שם' ובאותה הזדמנות שוחחנו על דבורה עומר, הגרעינים התורניים, אידיאולוגיה, מחאה חברתית וכמובן על ספרים. וכמו תמיד, גם הפעם סיימנו באופטימיות זהירה.

איור: שי צ'רקה

רקע נולדתי באלון שבות. גדלתי עד גיל עשר במרכז שפירא ואחר כך באפרת. למדתי ב'ישיבת ירושלים לצעירים' ובסך הכול היה שם כף. בגיל 18, בזכות בני עקיבא, הגעתי לירוחם למחזור הראשון של ישיבת ההסדר שהוקמה אז, ומאז, פחות או יותר אני כאן. נשוי לדפנה, מיילדת ב'סורוקה', ואב לחמישה ילדים. למדתי חינוך והוראה ולימדתי מעט בבתי הספר בירוחם. במשך שמונה שנים ריכזתי את הדרכת הסמינרים ב'מדרשת ביחד' שעוסקים בעיקר בנושאים חברתיים.

ירוחם מצאתי בירוחם עיירה קטנה ונחמדה עם פסיפס אנושי ומרקם אוכלוסייה מגוון ומרתק. גדלתי בישובים קהילתיים וקצת קשה לי עם עיר גדולה. ירוחם היא עדיין קטנה יחסית (9500 תושבים) ונהנים בה עדיין מתחושות משפחתיות ומסולידאריות יישוביות. לכל זה צריך להוסיף את השקט ואת הקרבה לנוף המדברי. חמש דקות נסיעה מהמכתש הגדול ומאגם ירוחם. הקצב הרגוע של הפריפריה הוא מתכון מצוין ומומלץ לגידול ילדים ולחיים שלווים.

ספרים רבותיי

כל ספר שכתבתי נולד באופן שונה והעניק לי חוויות ייחודיות. הספר 'באמונתו' על הרב עמיטל זצ"ל זיכה אותי במפגש עם אישיות רבנית נדירה ומרתקת בחיי, באופייה ובעמדותיה. המפגשים עם הרב השפיעו עליי רבות, ואני מוצא את עצמי לעתים קרובות מתגעגע לקולו הייחודי. הספר 'כתום המאבק' על מאבקם של תושבי גוש קטיף בתוכנית העקירה, חיזק את החיבור שלי לאנשי גוש קטיף, שעם עשרות מהם נפגשתי לצורך כתיבת הספר. בזכות הספר 'רופא בדם' התוודעתי, באיחור לצער, לדמותו הנדירה של הרופא שמואל גילס ה"י, אדם שהתייבב בכל מקום שהיו זקוקים לו והיה איש בכל מקום שבו לא היו אנשים. הספר החדש 'דווקא שם', הוא הספר הראשון שנולד ביוזמה שלי. זו הגשמת חלום שקינן בי בשנים האחרונות להכיר מקרוב את הגרעינים החברתיים לסוגיהם ולהביא את הסיפור שלהם לציבור כמה שיותר רחב. אני שמח שקרן קהילות' שתמכה בהוצאת הספר, עזרה לי להגשים את החלום.

תקשורת דתית

אני נהנה מאוד לכתוב בעיתונות המכונה 'מגזרית'. היא מספקת עבורי דו שיח פורה ערני עם ציבור שאני אוהב וחש חלק ממנו. בנוסף, אני מרגיש שליחות מסוימת להביא לעיתונות הזאת תכנים חברתיים ופריפריאליים שלצערי לא קיימים בה מספיק. מטבע הדברים, כתושב הנגב, אני נחשף ליותר סיפורים, זוויות ותופעות שלא מוכרות מספיק לרוב אנשי התקשורת שמתגוררים במרכז הארץ.

גרעין תורני

התורמה העיקרית של הגרעינים החברתיים היא בתחומי החינוך והדימוי של היישובים בהם הם פועלים. עם זאת, חשוב להיות צנועים ולזכור שבלי המנהיגות המקומית הוותיקה ובלי מוסדות המדינה, כוחם של אנשי הגרעינים מוגבל. אחת המסקנות שלי מכתיבת הספר ומהמגורים בירוחם היא שהתורמה, אולי הכי גדולה, של הגרעינים היא בשינוי האישי שחווים אנשי הגרעינים עצמם. ההתיישבות בעיירות ובשכונות משנה את האנשים והופכת אותה לפחות מגזריים ויותר מחוברים לחברה הישראלית, וזה אחד ההישגים הגדולים של המפעל הזה.

ערים מעורבות

הקדשתי בספר שני פרקים לגרעינים בערים מעורבות בעכו ובלוד, יש לי הכרות גם עם הגרעין ביפו ואח שמתגורר בגרעין ברמלה. כמו שאר הגרעינים, גם הגרעינים הללו הם קודם כל גרעינים חברתיים ועיקר עיסוקם ועניינם הוא עשייה חברתית בקרב האוכלוסייה בעיר בה הם חיים. ברור שהתיישבות של עשרות משפחות יהודיות בעיר מעורבת עלולה גם לייצר מתח לאומי, אבל הדגל של הגרעינים הללו הוא קודם כל חברתי ואנשים שהמניע הלאומי הוא החזק אצלם, עדיין מעדיפים לגור ביו"ש ולא בעיר מעורבת.

קריאת כיוון לכל האמהות היהודיות הבאות אחריה. דרך רות האימא של כולנו אנחנו מבינות, שאימא לא חוסכת מאמץ בשביל להקים דור המשך בריא ואיתן, הלא מרות יצא דוד, ומדוד יצאנו אנחנו כולנו. גם לנו האמהות, ממשיכות הדרך של רות, ברור כי נעשה הכול כדי להעמיד דור ממשיך מתוך עצמה ושמחה. אותם כוחות של עצמה, שמחה ובריאות מגולמים בחלב. חלב האם שהוא סמל הנתינה והשפע. שפע שמשפיע הקב"ה עלינו האמהות, ושפע שמשפיעה כל אימא על תינוקה. ומכאן נובעת הנטייה הפשוטה והטבעית שלנו למאכלי חלב, מאכלים המכבדים כל שולחן חג שבועות www.yotzrotcenter.info

נכנסת לתמונה השאלה עד כמה ומתי נכון לתת, ומתי יש צורך לשחרר את הילד להסתדר לבד בכוחות עצמו. (זה נושא לדיון שלם. בפעם אחרת...) ב"ה זכתה האימא והיא מחיה את ילדיה בכל המובנים - הרגשיים והפיזיים. **חלב האם מהווה את החיבור בין הנתינה הפיזית לנתינה הרגשית. כיום ברור לכול שתינוק יונק הוא תינוק בריא פיזית, מנטאלית ורגשית, וההמלצה היא שכל אימא תעשה מאמץ להעניק את המתנה הגדולה הזו לתינוקה.** בשבועות אנחנו פוגשים את האמהות בכמה רבדים. המרכזי ביניהם הוא דרך רות, הלא היא "אמא של מלכות". רות המואבייה שהפכה ליהודייה נתנה

חג השבועות מגיע, ואתו צצים ועולים מדי שנה מתכוני גורמה חלביים: עוגות גבינה, ממולאים, קישים וכמובן הקינוחים... בהתרשמות שלי, רוב הלקוחות הרציניים למאכלי חלב הם נשים. לא פסלתי את מאכלי הבשר, אבל ארוחה חלבית נראית לי בחירה טבעית יותר לנשים. וזה לא סתם שנשים מעדיפות חלבי. החלב הוא חלק ממהותה של האישה. החלב מסמל את יכולת הנתינה האינוסופית של האימא לילדיה. כשנולד הצאצא הראשון, הבכור, נולדת אתו גם אימא. עם הלידה מתחדדים כוחות שהיו קיימים אצל האימא מאז ומתמיד, אחד הכוחות המשמעותיים הוא כוח הנתינה. אימא מחפשת תמיד לתת ולהעניק לילדיה, וכאן

בעין ציונית

לא חלק מהשיח התקשורתי הישראלי, אלא "המפגע נורה על ידי כוח מג"ב". נראה שב"הארץ" לא רואים את חיילי מג"ב כחלק מכוחותינו. לצערי, כנראה גם בפגוע הבא ח"י ימשיכו בתקשורת הישראלית להתעסק בטפל ולא בעיקר... ■

מחור עיתון 'ידיעות אחרונות'

השתגענו לגמרי

אשר יאיר סוזין - איש יחסי ציבור

וברור היהודי, שבמהלכו "מתנחלים רגמו באבנים" רכב פלשתיני (אתר וואלה). הידיעות על הרצח של אביתר בורובסקי ז"ל היו הפכו למסע הכפשה נגד המתנחלים. הכותרות עברו להתעסק במספר תקריות באזור יצהר, כאשר הנושא החשוב באמת הוא שיהודי חף מפשע נרצח רק בשל יהדותו. גם בעיתון "הארץ" לא ראו לנכון לסקר את האירוע בעין הוגנת. בעיתון תיארו את הרצח כ"מפגע" שדקר ישראל, תוך התעלמות מהעובדה שעד לפני חצי שנה ישב בכלא הישראלי על פעילות חבלנית. לאחר מכן, בתוך גוף הכתבה חידדו את זהותו של הישראלי והדגישו כי מדובר במתנחל, כמו שדאגו להדגיש גם באתר "וואלה". ה"מפגע" הפלשתיני הוא מחבל ורוצח לכל דבר, אך לעיתון "הארץ" זה, כנראה, לא ממש משנה. המחבל לא "רצח" אף אחד, הוא פשוט "דקר", כפי שהכתב ב"עיתון לאנשים החושבים" ציין. כמובן, הס מלהזכיר שהמילה "כוחותינו" כבר מזמן

הרצח של אביתר בורובסקי ז"ל בשבוע שעבר בצומת תפוח עבר בתקשורת הישראלית כעוד אירוע שגרת שיוור מסדר היום בדיוק כפי שעלה, ומעניין היה לראות כיצד דווח הפיגוע ואת ההתרששויות שבאו בעקבותיו. **בעיתון "ידיעות אחרונות" בבוך שלאחר הפיגוע זעקה הכותרת "הפיגוע והנקמה". את המילה נקמה צבעו באדום ואת הפיגוע בלבן.** על אף שהדם שנשפך היה בפיגוע, ולא בנקמה, הדגש בידיעות אחרונות לא היה על הדם היהודי שנשפך, אלא העדיפו להתמקד בשדה שנשרף או במספר מתפרעים שיידו אבנים. אמנם אין הצדקה להתנהגות כזו, אך עיתונות שמכבדת את עצמה צריכה לעסוק באירוע המרכזי ולא בתופעות הלוואי שלה. גם באתרי האינטרנט עברו במהירות האור לדון בתופעת הלוואי במקום האירוע המרכזי - "הנקמה: מתנחלים מיידיים אבנים ושורפים שדות" (YNET) -

פרס 'חינוך לערכים'

באסרו חג שבועות (16.5) יעונק פרס חינוך לערכים לעמותת "תימורה" נריה פנחס ואברהם כרמי. הפרסים יענקו במסגרת כנס "ערכים" בקריית החינוך גבעת ושיגנטון. בשבוע הבאה יענקו פרסי "חינוך לערכים" במסגרת כנס "ערכים" בקריית החינוך גבעת ושיגנטון. בין הזוכים, עמותת "תימורה" המפעילה כיום מסגרת לנערים "יפתח" שבאבנת שבצפון ים המלח, ומסגרת "מחול" לנערות הנמצאות ביישוב מחולה שבצפון בקעת הירדן. העמותות פיתחו מודל טיפולי ייחודי הנקרא "מודל החינוך הדינמי" ששם במרכז את המחויבות לצמיחה האישית, הערכית והמסרית של הנער בשעה שההישגים הלימודיים ממוקמים במקום השני ומהווים כלי להשגת המגמה הראשית של הבניין הערכי. בנוסף, יקבל את הפרס נריה פנחס שבעשרים וחמש השנים האחרונות מחבר את שאלות חידוני התנ"ך העולמיים לנוער יהודי. זאת ועוד, בשמונה השנים האחרונות פנחס עוסק בקידום הבקאות בתנ"ך בקרב בני נוער ומבוגרים, דתיים וחילוניים כאחד. זאת באמצעות ערכת חידוני תנ"ך במסגרות ארציות ועירוניות ברחבי הארץ. זוכה נוספת היא הרבנית ססי שלקובסקי ומשמשת עתה כיועצת בבית ספר לבנות בסיכון. הרבנית שלקובסקי הקדישה את כל חייה לחינוך הבנות בישראל והייתה ממייסדות אולפנת כפר פינס ואולפנת נווה רוחמה נוסדה על מנת לחנך בנות מכל השכבות, מכל העדות, עולות חדשות, לקויות למידה, ובנות עם מוגבלויות פיזיות או עיוורון. הזוכה באות המופת הוא אברהם כרמי, ניצול שואה שנפל בשבי בנפול גוש עציון במלחמת השחרור. כרמי ינו איש חינוך ותיק אשר שימש כמנהל המדור הדתי במקוה-ישראל, מפקח חינוך דתי באגף לחינוך התיישבותי, מרצה במכללה האקדמית "מורשת יעקב", יו"ר גבעת ושיגנטון וכיהן בשלל ועדות אקדמיות. יו"ר הנהלת קריית החינוך בנצי דל: "הפרס הוא ביטוי של הערכה ערכית למי שתרם למערכת החינוך מעל ומעבר למה שמקובל תוך מסירות נפש שבאה מתוך הלב ולא בגלל שהם מחויבים לכך. אברהם הוא דוגמה ומופת ומחמם את הלב לראות אנשים כמוהו בעם ישראל והוא ממשיך להנחיל את מורשתו". נשיא המכללה, פרופ' הרב כרמי הורביץ מסר כי "הפרס מטרתו להוכיח אנשים שהקדישו את קריירה שלהם לעצב את הדור הבא והם אנשי מופת בתחום החינוך שמקדמים חינוך לערכים בתחומים רבים".

המדור מוקדש ל: מנצח שרייבר ומולדת קור, שולמית ומיכאל לפידות, אבי מלמד ומוריה בריטברד, דנה דיוק ומאור וינגטין, רעות סימן טוב ודוד שקלים, ירית סביר ואילו רצון, ליאת נוימן ואוהד אוהנה, שירה לרר וספי פלג. **התחתית/מתחנת השבוע:** **ול:** נעמה שטרנליכט ויאיר ורצברג, שרה מנגיסטו וברוך ווללין. **ההתארוס בשבוע האחרון:** ולכל אלו שעדיין מחפשים, בקרוב אצלכם! **גם לכם היו פדיונות בדייט?** גם לכם! נמאס לשמוע את השאלה איך יראה שולחן השבת שלכן, ועוד יותר את התשובה של הצד השני שלחו אלינו: gdaat@pisorael.com או ספרו לנו בפיטבוק פדיונות וסיפורים מצחיקים מדייט, ואת הסיפורים הטובים ביותר נכניס לבעות בקומיקס.

גילוי לב

אנחנו רואים אותך בבית ומתפוצצים.

אתה כבר קרוב ל-28 ולא חושב לפרוש כנף.

אתה בן מוצלח,

חכם, נאה ומכבד אותנו מאוד.

אנחנו יודעים שכולם אוהבים אותך,

אתה המסמר של החברה.

אבל בנוגע להחלטות,

אתה קשה כמו אגוז.

קשה לך לעזוב את הבית בו גדלת,

קשה לך לקבל הצעות לשידוך.

אנחנו מרגישים שאתה מתפספס לנו,

ממש מול העיניים.

יש בך כל כך הרבה,

אבל אתה מרגיש שאין בך כלום.

האמן בעצמך וביכולותך.

אנחנו אוהבים אותך

ורוצים כל כך לעזור.

הושט לנו יד,

ונחזיק אותך שלא תיפול.

זמן הגיע להיות מאושר,

אז קדימה...

תפרוש כנפיים ותעוף

בכל הכוח!

אוהבים מאוד

מודאגים מאוד

ומתפללים לטוב

kakak

פיצוחים

חידה בחרוזים לשולחן השבת מאת מרדכי פרימן
תשובות שלחו למייל: gdaat@pisrael.com
עד יום שלישי הקרוב

כבר בפסוק השני של "במדבר" אתם יכולים למצוא כבר - מילה שאותה נוכל להפוך ועלינו אתם יכולים לסמוך שהגברת תהיה באותה אדרת! אלא שתקבל משמעות אחרת! והיא לא תהיה בסתר אלא הפירוש יהיה יתר!

חידת השבוע

תשובות מהשבוע שעבר

בפסוק הראשון של פרשת "בהר" מדבר ה' אל משה בהר סיני. סיון, בהרפוף הוא ניס שפירושו בירת.

הזוכה: מיכאל ירושלמי מירושלים

זה עונג שבת

חוויתדעת

לבכות לך זיוה קוסטינר מטפלת זוגיות ומשפחה

שאלה:

אני אישה שאפשר להגדיר אותה כאחת ש"דמעתה מצויה" - אני בוכה כשקשה לי, כשעצוב לי, כשדברים לא מסתדרים לי. אני יודעת שזה נשמע ילדותי, אבל אני לא. העניין הוא שאני בוכה גם ליד הילדים שלי. לי אין בעיה עם זה. להראות רגשות זה לא משהו שצריך להתבייש בו. בעלי משתדל מאוד בשבילי ומשתדל לתמוך בי ברגעי הבכי אבל הוא חושב שזה לא נכון לבכות ליד הילדים. אני לא מבינה מה הבעיה להראות את עצמך איך שאת בפני הילדים?

תשובה:

הילדים שלך. ילדים רואים בהורים שלהם משהו חזק, יציב, בטוח, שאפשר להישען עליו, שהם הכתובת והפתרון לבעיות שלהם. כאשר ילד רואה את אימא בוכה, או אפילו דמות סמכותית שעליה הוא נשען במצב של חולשה - זה מערער את הביטחון שיש לו. כאילו שהאדם החזק שאמור להיות משענת בשבילו - בעצמו חלש, ואז הילד עלול להפוך להיות "ילד הור'". הוא מתחיל לדאוג לאימא ולטפל בה, ובעצם נוצר איזשהו היפוך תפקידים לא בריא. אם הבכי קורה לעתים נדירות, גם זה קשה לילדים אבל הם מבינים שזה עובר וזהו. תראי איך הילדים מגיבים כשאת חולה. הם יעשו הכול רק שתבראי, כמעט שלא מרשים לאמא להיות חולה. מאותה סיבה. הם צריכים אותך בריאה. אין רע להראות את עצמך כפי שאת בפני הילדים. את יכולה לעשות זאת כשאת אומרת שקשה לך, שעצוב לך. לכן תחשבי על עצמך, אבל גם איך שזה מתפרש אצל הילדים. יש פתגם שאומר ש"הילדים הם צופים מצוינים ופרשנים גרועים". הם יכולים לפרש את הבכי שלך כיד הדמיון הטובה עליהם. כיוון שאת מכירה את ילדייך, אני בטוחה שההתנהלות שלך מולם תהיה בצורה שלא תגרום להם נזק.

את חווה חוויות לא נעימות והדרך שלך לבטא אותם היא בבכי. את אומרת שזה נשמע ילדותי. בואי נבדוק. כשתינוקות בוכים - הבכי מהווה עבורם שפה. הם במצוקה כלשהי, והדרך שלהם לבטא או לקרוא למישהו שיבוא לעזור להם היא דרך הבכי. כשהתינוקות גדלים קורה שהם לומדים שדרך הבכי אפשר להשיג דברים שלא יוכלו להשיג בדרך אחרת. הילד יודע שרק כשהוא יבכה הוא יקבל מה שהוא רוצה, אז הוא משתמש בשפת הבכי. יש ילדים שהבכי הוא ביטוי למצוקות ולחוסר האונים שלהם, על אף שהם מסוגלים להביע מילולית את המצוקות. ככל שהם גדלים ומתבגרים, הם לומדים להביע את המצוקות השונות בדרכים אחרות (דיבור, שיחה, עשייה, מציאת פתרון ועוד), דבר המעיד בדרך כלל על התבגרותם. אבל לא תמיד יש צורך להתאפק מלבכות. לפעמים להיפך - צריך לבכות, זה טוב, וזה משחרר (באבל, בצער מאוד גדול). כשאת אומרת שאת בוכה על כל דבר, כנראה שתחושת חוסר האונים שלך היא כל כך גדולה שאת לא מסוגלת להתמודד אתה בדרכים אחרות. אם את שלמה עם עצמך ולא חושבת שאת צריכה לשנות את עצמך - תמשיכי כך. הבעיה היא כשאת בוכה ליד

המעוניינים להתייעץ או לשותף את הקוראים במכתביהם מוזמנים לשלוח למייל: gdaat@pisrael.com עבור "גילוי לב"

כמעין המתגבר

ישורון בר טוב

עין אשקף

שתי בריכות קטנות הממוקמות בין עצים וטרסות עתיקות, ובהן שוחים דגי זהב להנאתם (אני מקווה שהם נהנים מזה, כי זה מה שהם עושים כל היום. מצד שני זה כמו להגיד ש"בני האדם הולכים להנאתם", אז לא משנה). איך מגיעים: נכנסים ליישוב אבן ספיר - כניסה מכביש 396 (ליד בית החולים הדסה עין כרם). לאחר שנכנסים בשער המושב נוסעים ישר (דרום מערב) לעבר גבעה, שעליה ממוקמים לולים ישנים של המושב (לא מגיעים ללולים). כ-500 מטר מערבית לכניסה, מעט לפני תחילת העלייה לגבעה, פונים שמאלה לשביל עפר ומחנים את כלי הרכב. (לא ניתן להגיע מכיוון זה עם הרכב - הדרך חסומה). הולכים לאורך השביל כ-

400 מטר ומגיעים לצומת שבילים - לוקחים את השביל הימני, היריד לכיוון צפון מערב. כעבור כ-600 מטר יש ירידה תלולה בין העצים מימין המובילה למעיין. אם לא תבחינו בירידה, תגיעו כעבור כ-100 מטרים נוספים לעיקול קל בשביל, וירידה ממנו ימינה על גבי מדרגות עץ - ניתן להגיע למעיין גם מכיוון זה.

עונה מועדפת: בריכה אחת מלאה כל השנה. הבריכה הגדולה יותר מלאה לזמן קצר בלבד לאחר החורף.

מרחק הליכה מהרכב: כ"מ אחד.

איזור: ירושלים (מפת סימון שבילים מס' 9).

מעיינות נוספים באזור: amudanan.co.il עין ספיר.

מתאים ל: משפחות וחובבי מעיינות ודגי זהב.

מאחורי ההר - אתר המעיינות של ישראל www.meahori.co.il

משפחת סוויל - תקוע

נקודת מוצא: שנינו נולדנו וגדלנו בירושלים, משה בקטמון ויעל בבית וגן. הכרנו כשיעל היתה קומונרית בסניף רמות ומשה מכר בדיק באותו סניף ארבעת המינים לקראת סוכות! זה התחיל משיחות פעולה בסניף והפך אחרי שנתיים לחתונה.

עיסוקים: משה - סגן ראש מועצת גוש עציון, נהנה להיות שותף בהתפתחות המדינה של גוש עציון

יעל - מרפאה בעיסוק ב"סדנא" שבישוב גבעות, במקום עובדים, לומדים וגרים אנשים בעלי צרכים מיוחדים.

דורון - תלמיד כיתה ג' בבית ספר אח"י בישוב **עמיחי** - תלמיד כיתה א' בבית הספר אח"י בישוב **הלל** - בת 3 הולכת לגן שקד בישוב **ברקאי** - בן שנה וחצי נמצא במעון של הישוב

היסטוריה בישוב: זה היה ממש במקרה!! אחרי כמה שנים של חיפושים אחרי בית החלומות, הגענו

במקרה לאיזור של תקוע. הכרנו שם רק את הברכה (השווה) אבל אחרי שטיילנו קצת בישוב פשוט התאהבנו בו. הבן הגדול שלנו היה אמור בדיק להכנס לכיתה א' וידענו שאנחנו רוצים שהוא יתחיל את דרכו בבית ספר מיוחד כמו אח"י תקוע. ראינו בית אחד ומיד סגרנו. וזהו!! ומאז אנחנו מתאהבים בתקוע כל יום מחדש

תקוע על קצה המזלג: תקוע הוא ישוב כפרי בגוש עציון, בתקוע גרים יחד אנשים מכל קצוות הקשת הישראלית: דתיים, חילוניים, צברים ועולים חדשים, מבוגרים וצעירים. תקוע הוא ישוב מעורב במלוא מובן המילה, בכל חג ישנן פעילויות שמותאמות לכל האוכלוסיה כך שכולם חוגגים יחד בכבוד ובשמחה. בית הספר בישוב הוא הדגל לרעיון אותו מייצג הישוב תקוע, בכיתה אחת לומדים יחד בנים ובנות דתיים ושאינם דתיים בכבוד ובחברות. בתקוע פועל סניף בני עקיבא, מועדון נוער, ספריה, מועדון גיל הזהב והמון פעילויות לילדים ולמשפחה.

קליטה: בשנים האחרונות תקוע מתרחבת ונוספות משפחות רבות. הרבה פרויקטים חדשים נמצאים בתנופת בנייה. משפחה שרוצה לגור בישוב מחויבת לעבור וועדת קליטה..

למה תקוע: בעיקר בגלל השותפות וההזדויות החברתית שפוגשים פה בכל מקום, הפשטות המדהימה שמשרה בישוב אווירה שכיף לגדול בה, בכל מקום תתקבל בשמחה והנתינה והקהילתיות יתנו לך הרגשה של ביחד (דוגמא לכך הוא המספר האדיר של וועדות שקיימות בישוב, ולא נמנה את כולן..). הרעיון של חיים משותפים בין דתיים לחילוניים קסם לנו מאוד ואנו מרגישים מחוברים אליו בכל מסגרת פה בישוב. חוץ מזה, יש לנו בריכה, חוות סוסים, הרבה אומנים מוכשרים ונוף מטריף דף דף.

חלום: שנשאר תמיד בצד הנכון של המפה!!! לראות את העצים הצעירים שלנו גודלים ותוקעים שורשים באדמת תקוע ושהילדים יגדלו וירצו תמיד לחזור לפה ולהעביר הלאה את חלום השותפות הקהילתית.

תקוע - ישוב בצפון מדבר יהודה המשתייכת למועצה אזורית גוש עציון. תקוע הוקמה בשנת תשל"ז, והייתה בסיס להתיישבות במזרח גוש עציון. בתקוע חיים יחידים דתיים וחילוניים, עולים וותיקים. בשנת תשס"ו נפתח כביש חדש מירושלים לתקוע שקיצר את ההגעה לירושלים לכ-8 דקות, ומאז היישוב נמצא בבנייה מתמדת ואוכלוסייתו הוכפלה ב-3 השנים האחרונות (כ-3000 תושבים). ליד תקוע נמצאת מערת חריטון, מערת הקארסט הגדולה ביותר במזרח התיכון.

מרכז
מידע
אמנה
1-800-260-240
www.amana.co.il

מול נוף מדברי מרהיב של מדבר יהודה והרי מואב, שוכן בית הארחה של מדרשת מעלה חבר. אירוח שבתות בר מצווה, שבתות משפחה, סמינריונים, ימי עיון, הרצאות ופעילויות מרתקות לכל מקום בארץ.

**בית הארחה
מעלה חבר**
לגלות מקום קסום

לפרטים והזמנות: 02-9963555, 052-7710167 או בנייד (לאה) 052-8990277
באינטרנט: www.mhever.org.il
מעלה חבר ד.ג. הר חברון 90420

סטודנטים, תשקיעו בלימודים אנחנו נשקיע בכם

**פותחים חשבון במסד ומקבלים
הלוואת חתונה עד 50,000 ₪
ובנוסף משכנתאות בתנאים מועדפים**

סטודנטית במכללה? לומד לתעודת הוראה?

מסלול "מורה לעתיד" של בנק מסד עם מגוון הטבות לסטודנטים הפותחים חשבון:

- פריסת שכר הלימוד ל - 12 תשלומים שווים ללא ריבית והצמדה*
- פטור מעמלות עו"ש - עמלת פקיד, עמלת ערוץ ישיר
- אשמורת - כרטיס אשראי המקנה חברות במועדון הצרכנות המוביל לעובדי הוראה
- מתנת הצטרפות - מענק בסך 1,000 ₪**

הבנק של המורים
מסד
מקבוצת הבינלאומי

צרו קשר באחת מהדרכים הבאות:

בנק מסד באינטרנט ***2446**

facebook

www.bankmassad.co.il

***2446**

* בתנאי ההלוואה, שיעור הריבית ושאר ההטבות עשויים לחול שינויים מעת לעת בהתאם להחלטת הבנק. המשכנתאות ניתנות בדלפקי המשכנתאות של הבנק הבינלאומי הראשון לישראל, שבסניפי בנק מסד. מתן ההלוואה נתון לשיקול הבנק ובהתאם לביטחונות המקובלים בבנק. מתן המשכנתא כפוף לשיקול דעת הבנק הבינלאומי, בהתאם לתנאיו ובאחריותו. הבנק רשאי לשנות בכל עת וללא הודעה מוקדמת את המידע בפרסום זה, כפוף לכל דין.***ההלוואה תינתן בריבית של פריים + 2.5%, ריבית הפריים נכון ליום 23.04.2013 הינה 3.25%. המענק הינו בסך 250 ₪ בכל שנה במהלך 4 שנים.*** שכר הלימוד בגובה 12,000 ₪ על פי היתר עיסקה.